

Sinestezia transformării

Adina Speranta

ești închis într-o cameră luminoasă
unde culorile flămânde se amestecă în aerul rece
și tu te pierzi în această armonie a contrastelor
ca un anahoret al simțurilor
privești cum pe stradă trec păpuși mecanice cu pași mici
se opresc sub copacii prăfuiți și așteaptă
un șir lung de chipuri imobile cu priviri indifferente

și deodată alergi pe stradă printre păpușile umane
hotărât să nu te mai întorci în camera iluziilor
te urci pe crengile de plastic ale unui copac încremenit
cu gândurile agățate de înălțimi
crezând că nu te vede nimeni
ajuns în vârf atingi cerul
oamenii-păpuși râd strident
în timp ce tu rămâi suspendat
cu o bucată de cer din plastic în brațe

și plouă

adina v.

11.05.2021